2005-2-RE

CAUSA 2005-2-RE

Número de registre 11-2005. Recurs d'empara

AUTE DEL 24 DE FEBRER DEL 2005

BOPA núm. 16, del 3 de març del 2005

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 7 de gener del 2005 per la representació processal de la societat Trànsits i Duanes Principat, SL, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 8 de març del 2004 dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles i contra la sentència del 8 d'octubre i l'aute del 20 de desembre del 2004, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la lesió del dret a la jurisdicció i que anul·li les resolucions objecte de recurs "reposant a la part recurrent en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 19 de gener del 2005;

Havent escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Ángel Aparicio Pérez.

Antecedents

Primer

La societat Trànsits i Duanes Principat, SL va presentar una demanda jurisdiccional contra les resolucions administratives mitjançant les quals se la sancionava per una infracció d'importació sense declaració, tipificada a l'article 7.1.c) de la Llei contra el frau en matèria duanera.

Segon

El 8 de març del 2004, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda de la societat esmentada i va declarar les resolucions administratives ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer

La representació processal de la societat Trànsits i Duanes Principat, SL va interposar un recurs d'apel·lació i, mitjançant sentència del 8 d'octubre del 2004, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va desestimar el recurs d'apel·lació i va confirmar la sentència del Tribunal de Batlles esmentada.

Quart

La representació processal de la recurrent va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència del 8 d'octubre del 2004 esmentada perquè va considerar que es vulnerava el dret a la jurisdicció, ja que la Sala Administrativa no es va pronunciar sobre tots els motius que van fonamentar el recurs d'apel·lació, i que es vulnerava el dret a la presumpció d'innocència perquè no es van aportar proves de càrrec que acreditessin l'existència d'una actuació dolosa o culposa per part de la societat recurrent.

Cinquè

El 20 de desembre del 2004, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que desestimava l'incident de nul·litat d'actuacions per considerar, en primer lloc, que en la seva resolució hi havia "una clara correlació entre allò que es demana i el pronunciament de la sentència i en aquest punt convindrà recordar que ni el dret a la jurisdicció constitucionalment protegit ni el dret a obtenir una resolució fonamentada en Dret es tradueixen en l'obligació de pronunciar-se sobre totes les circumstàncies de fet que s'expliquen en els escrits de les parts processals, ni d'analitzar tots i cadascun dels arguments o motius que s'exposen en els escrits de les parts, i més quan, com és en el cas, no estan connectats directament amb la pretensió que es formula". I en segon lloc, pel que fa a la vulneració de la presumpció d'innocència, que la sentència conté arguments "que exposen com l'incompliment del deure de vigilància del dipòsit per part d'una empresa que n'és titular (...) constitueix un incompliment imputable a la mateixa empresa."

Sisè

El 7 de gener del 2005, la representació processal de la societat Trànsits i Duanes Principat, SL va presentar un recurs d'empara mitjançant el qual al·legava que la sentència de la Sala Administrativa havia vulnerat el dret a la jurisdicció ja que no havia donat resposta a totes les al·legacions d'aquesta part. Concretament no s'havia pronunciat sobre el fet que la societat esmentada havia actuat de manera diligent en demanar al Servei de Duana d'efectuar el control físic objecte de l'acta de contenciós. Tampoc s'havia pronunciat sobre l'al·legació segons la qual la finalitat de la Llei contra el frau en matèria duanera no és la de perseguir errors involuntaris, "exempts de dol i intencionalitat, i exempts de negligència", ni sobre el fet que la societat recurrent havia presentat les declaracions de posada en consum i regularitzat els pagaments de l'impost i que per tant no hi havia cap raó que justifiqués la imposició de la sanció.

La part recurrent també considerava que s'havia vulnerat el seu dret a la presumpció d'innocència perquè la Sala Administrativa l'havia condemnat sense cap prova de càrrec.

Per acabar, la representació processal de la societat Trànsits i Duanes Principat, SL demanava al Tribunal Constitucional que atorgués l'empara sol·licitada, que declarés la lesió del dret a la jurisdicció i que anul·lés les resolucions objecte de recurs "reposant a la part recurrent en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries."

Setè

El 19 de gener del 2005, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe en què considerava que només calia examinar la resolució objecte de recurs per comprovar que havia donat resposta congruent i raonada a totes les pretensions integrades en el petitum i que en el procediment administratiu havia existit suficient material probatori valorat per la Sala Administrativa per efectuar la declaració raonada de culpabilitat del recurrent.

El Ministeri Fiscal recordava que el recurs d'empara no pot transformar-se de cap manera, a menys de desnaturalitzar-lo, en un recurs de cassació destinat a revisar la interpretació i l'aplicació del dret efectuada pels tribunals ordinaris.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licitava la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2005-2-RE per manca de contingut constitucional en la pretensió formulada, de conformitat amb el que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

Una vegada efectuats els tràmits diversos que es relaten en els antecedents d'aquesta resolució, el demandant en empara insta la nul·litat de la sentència del 8 d'octubre del 2004 i de l'aute de resolució de l'incident de nul·litat d'actuacions, del 20 de desembre del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia. Les raons que addueix, com recull aquest aute en l'antecedent sisè, són l'existència d'una sèrie d'incongruències omissives i la lesió del dret a la presumpció d'innocència.

En l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions esmentat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, tot reprenent la nostra jurisprudència constitucional, contesta en relació amb les omissions esmentades, que tant la sentència del Tribunal de Batlles com la seva pròpia s'han pronunciat sobre el petitum de la demanda. I hem d'afegir que no només s'hi han pronunciat amb una motivació fonamentada, sinó que també han abordat les qüestions neuràlgiques, tant de l'objecte del litigi com de la pretensió de la part: el que aquesta part demanava, en definitiva, era que s'anul·lés la sanció perquè al·legava que no era culpable de la desaparició dels béns del dipòsit duaner; i la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, amb una valoració de la prova meditada i prenent com a base la jurisprudència constitucional, no anul·la la sanció perquè considera que hi ha hagut negligència. D'aquesta manera, la Sala Administrativa està negant amb total claredat tant la diligència argüida com la interpretació que fa la recurrent de les finalitats de la Llei, com també, en definitiva, la rellevància del fet que hagi pagat els impostos o no.

Per tant, es fa impossible dilucidar on es troben les omissions rellevants a efectes d'una possible incongruència omissiva i de quina manera s'ha pogut vulnerar el principi de presumpció d'innocència. Si, tal com manifesta el Ministeri Fiscal, la resolució objecte de recurs dóna una resposta suficientment raonada al contingut del petitum de la part recurrent, no existeix cap tipus d'incongruència omissiva; i si, com també manifesta el Ministeri Fiscal, el Tribunal ha valorat –que ho ha fet– tot el material probatori aportat en el decurs del procés i, havent apreciat una negligència imputable a la societat recurrent, ha fonamentat raonadament el contingut de la seva decisió, tampoc

no es produeix cap lesió del principi de presumpció d'innocència. Naturalment hi pot haver el dissentiment de l'opinió del recurrent, el qual és molt lliure d'arribar a altres interpretacions ("no podem compartir les consideracions de la Sala Administrativa quan considera (...) que és negligència per part d'una empresa professional del trànsit duaner i titular d'un dipòsit duaner, deixar sortir del mateix mercaderies sense complir les formalitats de declaració davant les autoritats duaneres" (pàg. 7, 2n paràgraf de l'escrit de recurs d'empara); tanmateix, és obvi que aquest dissentiment no és una causa suficient per dotar de contingut constitucional una pretensió que n'està mancada. Per tant, és procedent no admetre a tràmit aquest recurs d'empara.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2005-2-RE, interposat per la representació processal de la societat Trànsits i Duanes Principat, SL, contra la sentència del 8 d'octubre del 2004 i l'aute del 20 de desembre del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 24 de febrer del 2005.

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

President

Vicepresident

Didier Maus

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat